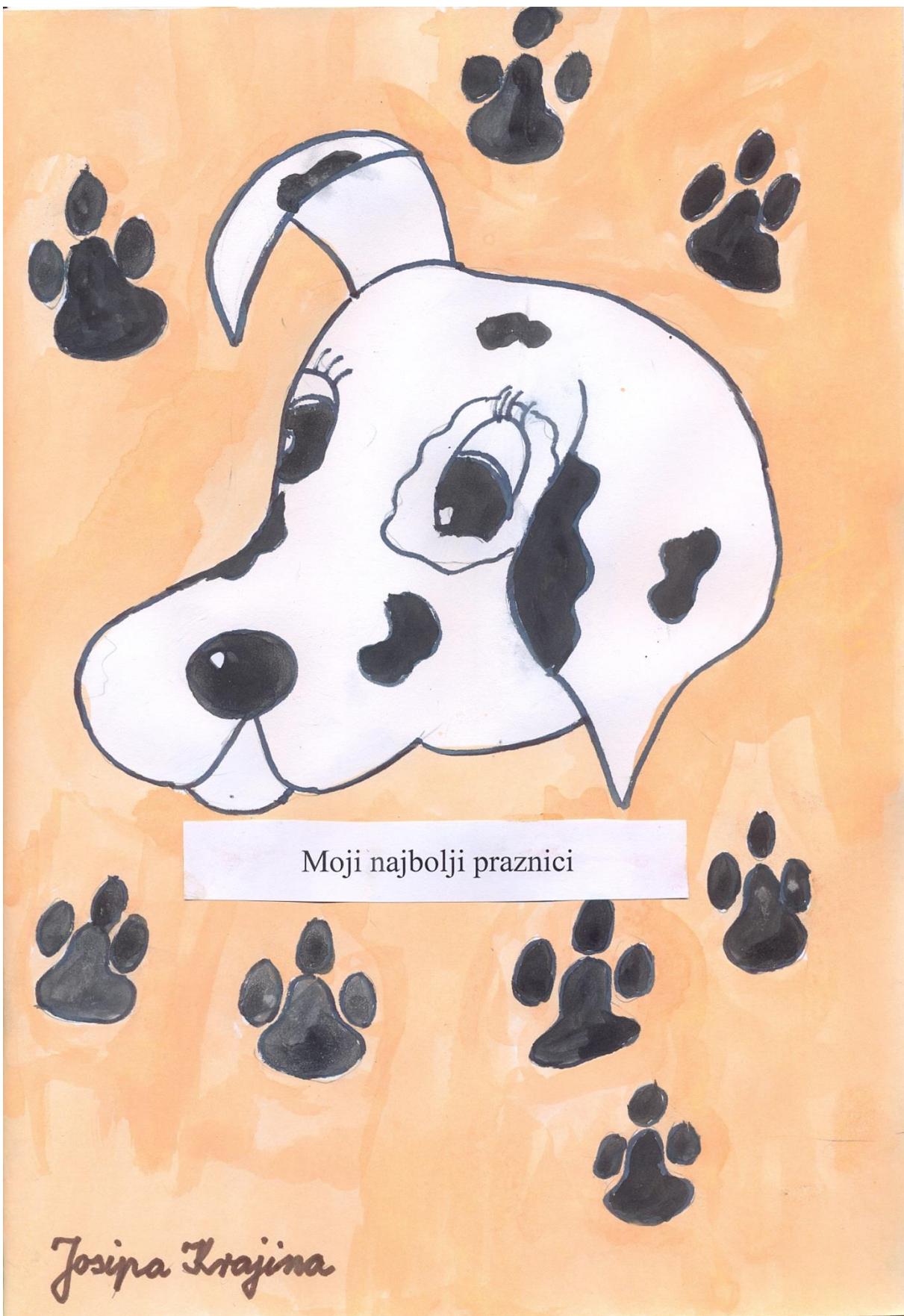

MOJI NAJ-
BOLJI PRAZNICI

JOSIPA KRAJINA

Sve je počelo na planinama kada sam došla na praznike
u hercegovačko selo Roško Polje.

Bila sam u bakinoj kući i igrala društvene igre.
Nestrpljivo sam očekivala veliki blagdan Sv. Ivana
Krstitelja, jer toga dana svi ljudi idu na misu,

a poslige je veliko slavlje gdje se prodaju razne sitnice.

I napokon je svanuo taj veseli dan. Krenula sam na misu,

a nakon mise uživala sam u narodnom veselju koje su priredile različite folklorne skupine.

Kasnije smo kupili dvije kočje sa konjima i tri crtana filma.

Bila sam jako sretna, pa sam se na vrtuljku osjećala kao da sam na drugom svijetu.

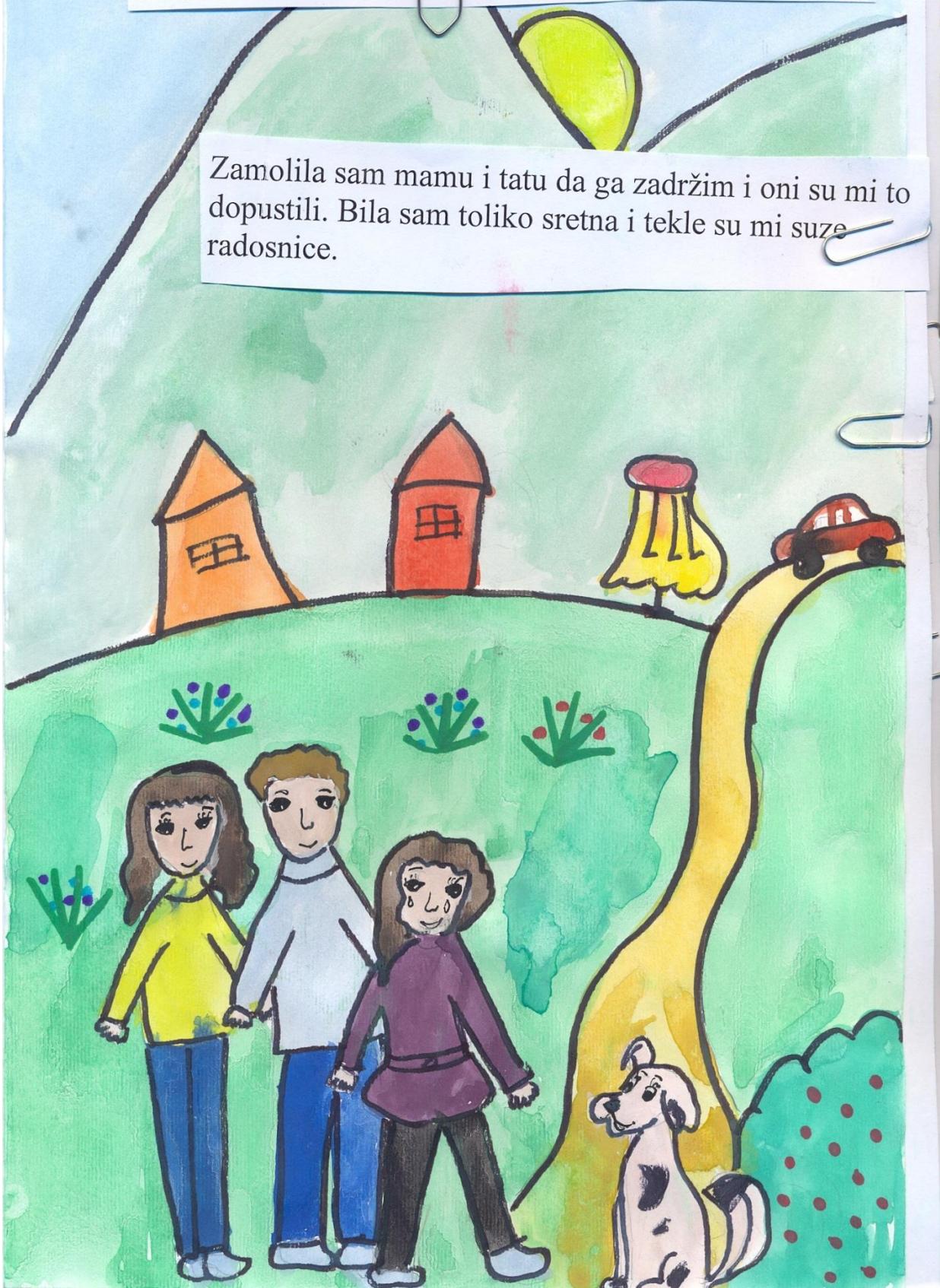

Kad smo išli preko polja pješice kući iz jednog grma pokazala se mala crno-bijela loptica.

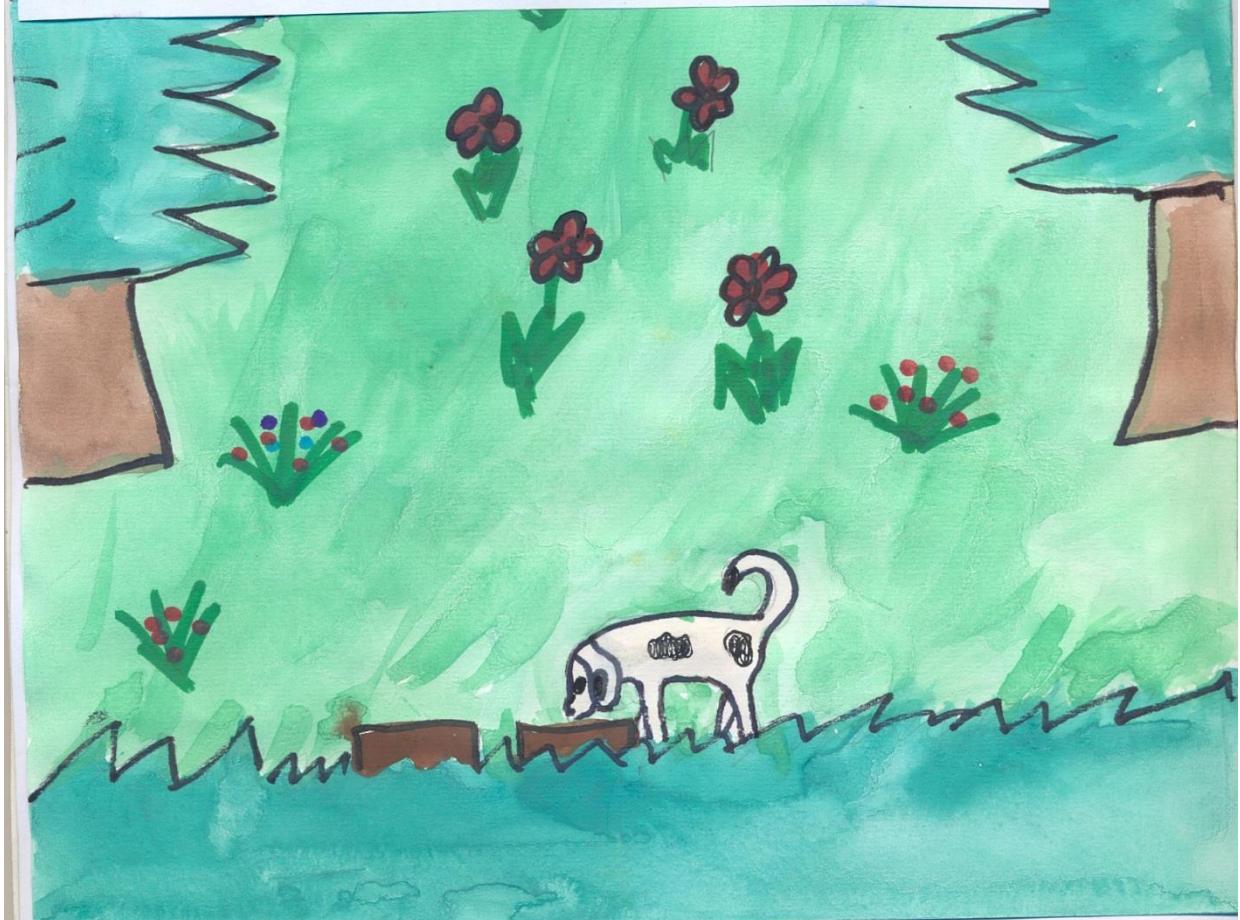
To je bio mali pas kojeg su ljudi ostavili. Odmah sam ga primila u naručje.

Zamolila sam mamu i tatu da ga zadržim i oni su mi to dopustili. Bila sam toliko sretna i tekle su mi suze radosnice.

Došli smo do bakine kuće i pustili psića u dvorište. Dali smo mu hrane i vode. On je tako brzo jeo i pio da su zdjelice letjele po dvorištu. Vidjeli smo da je ženka i dali smo joj ime Kjara.

Već drugi dan kupili smo joj ogrlicu i povodac.
Kjara je rasla i brzo naučila pravila ponašanja.

SVE ZA PSE

Dani su prolazili, a praznici su bili sve kraći i kraći, a onda jednog dana su završili. Ja sam morala ići u Zagreb i ostaviti Kjaru u Roškom Polju teti Ivi koja također živi тамо и има veliko stado ovaca. Била сам jako tužna, ali sam se morala suočiti sa problemom.

Ipak, prije nego što sam otišla dogovorila sam se s tetom da mi pričuva jednog štenca kad se Kjara okoti.

Školski dani su brzo prolazili i približavali se novim praznici. Mi smo i ove godine išli u Roško Polje. Kad ~~smo~~ se vratili teti je bilo ukradeno 37 janjadi. Policija je pretrazila cijelo selo, no, kradljivcu ni traga. Na kraju je policija rekla našoj obitelji da potrazi nema smisla. No Kjara je bila prisutna u tom razgovoru.

Kad je policija otišla Kjara nas je povela u planine kroz šumu i i dovela do kućice na vrhu planine. Mi smo provirili kroz prozor i vidjeli smo čovjeka s vunenim

kaputom, a onda je Kjara zalajala. Mi smo odmah pomislili da je taj čovjek kradljivac.

Pozvali smo policiju i utvrdili da je on kradljivac.
Policija ga je uhitila, a mi smo se vratili u selo sa svih
37 jarijadi. Vratili smo ih teti, a ona nam se od srca
zahvalila.

Kjara se brzo okotila, a teta je ispunila obećanje i dala mi je jednog štenca. Praznici su završili i mi smo otišli u Zagreb s novim članom obitelji Nalom - Kjarinom kćeri.

No Kjara je ostala u hercegovačkim planinama kod tete. Mi smo svake godine išli u Roško Polje s Nalom koja se radosno družila sa svojom majkom Kjarom i drugim rođacima.

Josipa Krajina, 3.razred
OŠ Brezovica, PŠ Hrvatski Leskovac
Potočna 9, Hrvatski Leskovac
Datum rođenja: 21.12.2003.
Adresa: Stara cesta 25, Hrvatski Leskovac
Telefon: 6578 922
Mentor: Snježana Šarančić
E-mail adresa: snjezana.sarancic@gmail.com

Biografija:

Rođena sam u Zagrebu. Polazim treći razred. Odlična sam učenica. Imam brata i dvije sestre. Rado maštam i zamišljam. Volim životinje, naročito pse. Volim crtati i čitati priče. Idem u glazbenu školu. Sviram harfu.